

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
ATT: statsråd Monica Mæland
Postboks 8112 Dep
0032 Oslo

Bergen, 03.04.2018

Kystsoneplan for Sunnhordland og Hardanger – havbruksnæringens behov for nye sjølokaliteter

Sjømat Norge Sjømat Norge er en landsforening i NHO som er organisert i avdelinger for havbruk, industri og miljø og helse, og arbeider for å sikre gode rammebetingelser for norsk fiskeri- og havbruksnæring. Medlemsmassen består av omlag 500 bedrifter med ca 12.500 ansatte innen fiskeindustri, havbruk, fôrproduksjon, biomarin industri, teknologi og service.

Sjømat Norge representerer næringen i forhandlinger og bidrar til å ivareta medlemmenes felles interesser overfor nasjonale og internasjonale myndigheter og institusjoner og dekker hele verdikjeden fra fjord til bord i norsk sjømatnæring.

Sjømat Norge har også fokus på at havbruksnæringen skal være miljømessig bærekraftig og at god fiskehelse og fiskevelferd skal opprettholdes.

I Hordaland Fylkeskommune sin vedtatte Kystsoneplan for Hardanger og Sunnhordland fremgår det av planomtalen at kommunene forutsettes å ikke skulle avsette areal til nye lokaliteter til tradisjonelt merdbasert oppdrett i sjø. Arealer til nye akvakulturlokaliteter forutsettes i hovedsak benyttet til lukkede postsmoltanlegg i sjø eller havanlegg basert på ennå ikke utviklet teknologi og driftskonsept.

Havbruksnæringens behov for areal til nye lokaliteter er gjengitt på følgende måte i planen (s. 29):

«Akvakulturanalysen konkluderer med at det ikkje er grunnlag for å gjere vesentlege endringar i dagens lokalitetsstruktur.»

Sjømat Norge mener dette ikke gir et korrekt bilde av havbruksnæringens arealbehov.

Sjømat Norge vil understreke at et bærekraftig havbruk, som ivaretar hensyn både til næringsutvikling, miljø, smittevern og fiskehelse, vil være helt avhengig av at areal avsettes til nye lokaliteter i Sunnhordland og Hardanger i årene som kommer. Vi oppfatter også at styringssignalene fra Storting og regjering tilsier at kommunale og regionale planer skal avsette tilstrekkelige arealer til havbruk.

Også i en situasjon der det ikke kommer snarlig produksjonsvekst i planområdet vil det være behov for areal til nye lokaliteter. Det er flere grunner til dette. Mattilsynet krever felles brakklegging av lokaliteter og soner bestående av flere lokaliteter. Brakklegging betyr at når fisken fra en lokalitet sendes til slakting, så skal det gå en viss periode før det settes ut ny fisk på lokaliteten. Dette innebærer blant annet at fisk av ulike generasjoner ikke kan stå på samme lokalitet. Der en oppdretter tidligere klarte seg med færre lokaliteter vil en jevn produksjonssyklus med utsett vår og høst, og en vanlig periode i sjø på 12-18 måneder, tilsi at en produsent bør fordele produksjonen på mist fire lokaliteter. ~~Uten felles brakklegging kunne en hatt fisk fra flere generasjoner på samme lokalitet.~~

Strukturen i næringen i planområdet er slik at det er forholdsvis mange små og mellomstore familiebedrifter som startet i det små med lokaliteter tilpasset småskaladrift og som nå har behov for større og bedre lokaliteter. Dersom disse får tilgang til nye og bedre lokaliteter vil de kunne bytte fra seg flere av de gamle lokalitetene som da gjerne vil kunne brukes til andre samfunnsnyttige formål.

Også ny kunnskap om miljø, fiskehelse og smittevern kan innebære at en oppdretters lokalitetsstruktur bør endres, og gjerne også ses i sammenheng med øvrige havbrukere i området. Dette for å få til en lokalitetsstruktur som best mulig ivaretar smittevern ut fra strømforhold og andre påvirkningsfaktorer. I Hordaland er dette særlig aktualisert av PD, ILA og gjellesykdom i tillegg til lakselus. Nye driftsformer med kombinasjonsbruk av f.eks. tare og laks, vil også kunne nødvendiggjøre nye lokaliteter.

Næringen arbeider aktivt for å redusere lakselus og rømminger sin påvirkning på vill anadrom fisk. Betydelige fremskritt er gjort de senere årene. Det er derfor ventelig at «trafikklyssituasjonen» også i PO 3 på noe sikt vil gi vekst i næringen. Også en slik vekst vil medføre behov for nye lokaliteter.

Dagens lokalitetsstrukturer i Sunnhordland og Hardanger er i stor grad basert på kommuneplaner vedtatt omkring og like etter det forrige årtusenskiftet, og det kunnskapsgrunnlag som da forelå. En regional plan som primært sementerer dagens struktur kan ikke sies å være basert på et oppdatert kunnskapsgrunnlag – og ivaretar ikke næringens behov.

For Sjømat Norge er det også viktig å understreke at hensynene til miljø, smittevern og fiskehelse vil kunne ivaretas på en enda bedre måte ved at det avsettes areal til nye lokaliteter – herunder også til tradisjonelt merdbasert oppdrett. Både lukkede anlegg og havbaserte anlegg vil ventelig ha en plass i morgendagens havbruksnæring, men hovedtyngden vil i overskuelig fremtid være åpne merdbaserte sjøanlegg.

Vi vil henstille til at Kommunal- og moderniseringsdepartementet, i sin behandling av Kystsoneplanen for Sunnhordland og Hardanger, vil sikre at det avsettes tilstrekkelig areal til nye lokaliteter og det må ikke fastsettes restriksjoner og vilkår for nye akvakulturarealer som tilsier at de i praksis har liten verdi.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet er velkommen til å ta kontakt med Sjømat Norge om det ønskes mer utførlig informasjon om de behov for sjøareal som en bærekraftig havbruksnæring vil kreve i fremtiden.

Med vennlig hilsen
Sjømat Norge

Hans Inge Algrøy
regionsjef – Havbruk Vest

Kopi:

- Kommunene i planområdet
- Hordaland Fylkeskommune
- Nærings- og fiskeridepartementet
- Fylkesmannen i Hordaland